

denna konstruktion bra och ger ett tätt och dragfritt golv.

Det är viktigt att den markfukt som även i torra lägen tillförs bjälklaget underifrån kan ventileras upp genom golvet. Modern golvlack, linoleum eller plastmatta på golvet kan göra att fukten inte kan ventileras bort, med rötskador och svampangrepp som följd.

Luftad grund

Den täta grunden med golvet nära marken efterträddes av en grundkonstruktion med upphöjt golvbjälklag. För att få ett dragligt inomhusklimat isolerades golvbjälklaget, oftast med sågspån eller torvmull. Utrymmet under bjälklaget ventileras genom lufthål i stengrunden. Konstruktionen kallas torpargrund och finns i de flesta äldre bostadshus på landsbygden idag.

Fukt och rötskador i bottenbjälklagen är ett vanligt problem. Förutom läckande rör, markfukt och dålig vattenavledning runt huset kan orsaken vara alltför god värmeisolering.

De senaste decennierna har man ökat isoleringen i bottenbjälklagen för att få varmare golv och spara energi. Det innebär att kryputrymmet under golvet blir mycket kallt och även om marken är torr riskerar man att få rötskador i golvet genom att fuktig luft kommer in utifrån och kondenserar på bjälklagets undersida. Särskilt under sensommaren, när den varma uteluften har en stor relativ fuktighet är detta en risk. Att ventileras vid rätt tidpunkt, när luftfuktigheten är låg, är ett sätt att minska risken för kondens. Man kan också tillföra värme i krypgrunden.

Om man har ett hus med torpargrund som fungerar bra ska man tänka sig för innan man ökar isoleringen i bottenbjälklaget och rubbar den känsliga balansen.

Kalla golv kan också bero på drag i bjälklaget. Då ska man täta bjälklagets anslutning mot ytterväggen.